

JUŽNOSLOVENSKI PEVSKI SAVEZ — HUBADOVA ŽUPA

PEVSKO DRUŠTVO »KRAKOVO-TRNOVO«

priredi

v petek, dne 5. aprila 1940 — ob 20. uri
v veliki dvorani Filharmonične družbe

KONCERT

VODI ZBOROVODJA gosp. JOŽE HANC

Sodelujejo: gg. Tone in Roman Petrovčič ter društveni
moški zbor — pri klavirju g. Drago Simoniti

SPORED:

I.

1. Zdravica
2. Kje si svoje lice umila?
3. Kmečka pesem
4. Čuj nas zemlja
5. Škrjančku
6. Zapoj mi pesem dekle...
7. O, da je roža moje srce...
8. Nad mojim grobom

II.

S O L O S P E V I

9. Kot iz tihe zabljene kapele...
10. Ti si urce zamudila...
11. Bil kralj nekje...
12. Kralj Matjaž
13. Venite rožice moje!
14. Pelin roža
15. Napojnica
16. Kaj oštirji delajo
17. Rožmarin
18. O kresu
19. Večerni Ave

Emil Adamič:

1. Zdravica

(Simon Jenko)

Komur mar za reč je našo,
dvigni se, pa primi čašo!
Od navdušenja razvneti
to zdravico čemo peti

Zemlja naša, tale čaša
je nalita tebi v čast!
Bog te brani, da častita,
ponosita nam boš last.

Emil Adamič:

2. Kje si svoje lice umila?

(Dr. J. Pregelj)

Kje si svoje lice umila,
da je kakor bezgov cvet?
Kaj si čudežnega le pila,
da so tvoja usta med?

Jaz pa bom na tuje rajšal,
dolgo me nazaj ne bo;
s čim si bom te ure krajšal,
kadar prišlo bo slovo?

Včasih misli malce name,
kakor mislim jaz na te,
krajši bo ločitev zame,
krajši urice bridke.

Emil Adamič:

3. Kmečka pesem

Prelepa Vaša hiša oj,
prelep je res Vaš dvor
in lepa bela miza mi
nad njo svet Izidor.

Alenčica, Alenčica, naj sveti Izidor
varuje lepo hišo ti, varuje lepi dvor!

Iz hrama ajda naj diši, naj očka ti živi,
štej doto, ne preštej je ti, tri dni in tri noči...

Emil Adamič:

4. Čuj nas zemlja

(Peterlin-Petruška)

Čuj nas zemlja, čuj nas nebó,
nemi osvete pesem pojó.

Morje zabučí, brate nauči,
sestre iz Istre, s Trsta od Soče,
naj ne shladi srce se jim vroče.

Burja zatuli, da bi te čuli,
sestre in bratje na tleh Korotana,
naj bo v spominu težka jim rana.

Pride spet dan, čez goro čez plan,
vstal bo ves narod svobode močan.
Plačal bo vrag, kar storil je zlega,
taka je naša sveta prisega.

Čuj nas zemlja, čuj nas nebó;
nemi osvete pesem pojó.

Zorko Prelovec:

5. Škrjančku

(Ivo Peruzzi)

Kam škrjanček moj hitiš?
Preko pisanih dobnav,
preko logov zelenečih,
nesi ljubici pozdrav.

Pa te bom v naročju zibal,
tihe sanje šepetal,
mehke kite ti poljubljal,
svoje vroče srce dal.

Tam med nageljni na oknu
glasno pesmico zapoj,
da pomlad na dušo trka,
da bo sladka noč nocoj.

Tiha žalost utonila,
v mojih mladih bo očeh,
pa se bova spet ljubila,
kot v nekdanjih srečnih dneh.

Zorko Prelovec:

6. Zapoj mi pesem dekle

(Ksenij Verin)

Zapoj mi pesem dekle,
o lepih prošlih dneh,
ko sva midva ljubila,
s solzami se v očeh.

Ker vedela sva, da se potje
tam v dalji nama križajo,
in se potem nikoli več ne zblížajo.

Zapoj mi pesem dekle,
o lepih prošlih dneh,
ko sva midva ljubila,
s solzami se v očeh.

Zorko Prelovec:

7. O, da je roža moje srce . . .

(Mirko Kunčič)

O, da je roža moje srce,
sladko dehtela bi le zate.
Mene ne ljubiš rožo ljubila bi,
z ustimi mehкими jo poljubila bi.

O, da so zvezde moje oči,
bdele nad tabo bi vse noči.
V urah samotnih vanje bi zrla,
duša bi moja od sladkih sanj mrla.

Zorko Prelovec:

8. Nad mojim grobom

(Milan Pugelj)

Nad mojim grobom bodo rože vevele,
čeprav jih nihče ne vsadi —
iz pesmi bodo rože te priklile,
iz pesmi mojih mladih dni.

V večer poletni bodo šepetale
o srcu, ki ga kril bo groba hlad,
o srcu, v njegovem hrepenenju,
o tisočih, v njem davno skritih nad.

Popotnik morda čul boš šepetanje,
ko ga privede trudna mimo pot:
srce mu bo objelo tožno čustvo,
solza mu porosila bo oko.

Emil Adamič:

9. Kot iz tihe zabljene kapele

(Aleksandrov)

Kot iz tihe zabljene kapele,
pesem včasih zadoni,
kot jo deklice bi v hramu pele,
polna vere je in moči.

Božji to nad zemski glasovi,
ure to slovesnosti,
in življenje gledam v luči novi,
polno borb in resnosti.

Zorko Prelovce:

10. Ti si urce zamudila

(Narodna)

Ti si urce zamudila,
ko gorelo m'je srce;
si ošabno se nosila,
ni si mislila na mé.

Jaz pa čem si drugo zbrati,
jo peljati pred oltar;
prstan zlat ji čem podati,
bit' njen mož in gospodar.

Kak' so mene rane sk'lele,
ko sem mislila na té;
zdaj so rane zopet cele,
sreče polno je srce.

Ti pa sama boš ostala,
se spominjala na mé;
boš mladost objokovala,
in točila boš solze.

Sv. Premrl:

11. Bil kralj nekje je . . .

(Iz Göthejevega teksta, posl. A. Funtek)

Bil kralj nekje je davno,
ki bolhača je ime,
ni ljubil ga malo ravno;
ker za sina ga je štel.

Minister bil je hkrati,
je nosil red zvezdat,
pa bil je mož med brati,
na dvoru kaj bahat.

Poklical je krojača,
pristopil je krojač:
>Plašč stari za bolhača,
ureži lik mu hlač!«

Pa grizli so gospode,
gospe napadali,
kraljico so brez škode,
in hišno gledali.

In v žametje in v svilo,
na posled bil odet,
je imel trakov obilo,
in tudi križ pripet.

Nihče ni smel jih tretji,
ne praskati ta čas,
a jih smem mleti,
če eden pik ne.

J. Ocvirk:

12. Kralj Matjaž

(M. Kragelj)

Bratje naša pesem naj zaori! Izpregledal na oko je eno
Polje Kosovo nam ni več tužno, in zamižal na oko je drugo:
polje Gosposvetsko ni več sužno, da zakrije našo bridko tugo
kralj Matjaž se je prebudil v gori. nad zemljo, še neosvobojeno.

Bratje! Še je čas, na dan beseda!
Prapor naš naj se do neba vije,
meči nam zapojte pesmi svoje,
da Matjaž naš zopet izpregleda!

C. Pregelj:

13. Venite rož'ce moje!

(Od Št. Pavla v Savinski dolini)

Venite rož'ce moje, Venite rož'ce moje,
zakaj bi še rudele, zakaj bi še cvetele,
zakaj bi še cvetele, zapustil fant je mene,
venite zdaj zmenoj. venite zdaj zmenoj!

Povej, kaj ti je, Klonile glave,
povej kaj dekle, so rož'ce moje,
vprašale so rožice, potem pa zveneale,
žalostne vse. so žalostne vse.

P. Jereb:

14. Pelin roža

(Cvetko Golar)

Fantič, pelin roža, cvetje grenko, Fantič, sto zvezd
jojme, jojme, jojme, zlatih ti zasije,
to na vojski bo veselo! jojme, jojme, jojme.
Ljubico dobiš okroglo
tenko, tenko, tenko,
gromko njeno grlo bo grmelo. Cvetje iz srca ti vzklije.
pesem te zaziblje v mile sanje,
kjer utihne jok
in vzdihovanje.

M. Tomec:

15. Napojnica

(Belokranjska)

Grličica grkovala, grkujuči zrnce brala.
Izrasla je žuta vrba, pod njom raste lipa ruža.
Tebe otje potrgali, junakovi na klobuke i deklīchi na iglice.
Sad mi gremo v goro, više na obrše.
V gori čemo vince piti iz polička i sudička
lipo vince muškatala;
Požegnal ga dragi Jezus, Marija ga natočila.

C. Pregelj:

16. Kaj oštirjl delajo?

(Po motivu E. Adamiča)

Kaj oštirji delajo, delajo tako?
Na mizo vince nosijo,
da moški d'narce trosijo.
Delajo tako oj, delajo tako. Ha!

Kaj pa moški delajo, delajo tako?
Tam v oštariji, bum, bum, bum,
doma po ženi, pum, pum, pum.
Delajo tako oj, delajo tako. Ha!

H. Volarič, A. Svetek:

17. Rožmarin

(Al. Pin)

Oj rožmarin! tako lep dišeč,
rasteč v višavi vaških lin,
sameč in pa duhteč.

Nekdaj pa nisi ti samel,
ko hodil sem na vas,
in tebe za klobuk pripel,
zavriskajoč na glas.

Na oknih rasteš si lepo,
ti sam si priča bil,
ti sam in zvezdnato nebo,
ko sem pod oknom bil.

Zdaj veni, veni rožmarin,
s teboj sem jo kropil,
otožno pel je zvon iz lin,
a jaz sem se solzil.

P. Jereb:

18. O kresu

(Cvetko Golar)

Utihnil je, škrjančkov, rož
in žita glas, žareč od solca in sinjine,
poletni dan odhaja čez planine
in v sanje se zavija, plavi lan in klas
omoten duh sena.

V dobravi Šent Janževa
se roža rumeni
in vetra dih šumi,
šumi po travi,
Kresnice sijajo, kresovi vžigajo
se nad vrhovi.

Nocoj zavriskaj v lepi svet,
utrgaj kresni čarni cvet,
in praprotnih semen nastrezi
in na mah, in na mah,
pod bukev lezi.

Nastavi na zemljo uho,
da zveš, da zveš,
kje izvira zlato
in kje se preliva srebro.

A. Foerster:

19. Večerni Ave

(Pevčeva pesmarica 1926)

Večerni Ave,
šel je tiho čez dobrave,
in zazibal rosne trave.

Trave so se priklonile,
kakor, da bi pokleknile,
in na tihem odmolile.
Večerni Ave — Ave.

16. Kraljevičina

1890. godišnjica

1. Kraljevičina, 1890. godišnjica
2. Kraljevičina, 1890. godišnjica
3. Kraljevičina, 1890. godišnjica
4. Kraljevičina, 1890. godišnjica

5. Kraljevičina, 1890. godišnjica
6. Kraljevičina, 1890. godišnjica
7. Kraljevičina, 1890. godišnjica
8. Kraljevičina, 1890. godišnjica

17. Rotman

1891. godišnjica

1. Rotman, 1891. godišnjica
2. Rotman, 1891. godišnjica
3. Rotman, 1891. godišnjica
4. Rotman, 1891. godišnjica
5. Rotman, 1891. godišnjica
6. Rotman, 1891. godišnjica
7. Rotman, 1891. godišnjica
8. Rotman, 1891. godišnjica

9. Rotman, 1891. godišnjica
10. Rotman, 1891. godišnjica
11. Rotman, 1891. godišnjica
12. Rotman, 1891. godišnjica
13. Rotman, 1891. godišnjica
14. Rotman, 1891. godišnjica
15. Rotman, 1891. godišnjica
16. Rotman, 1891. godišnjica

18. Ojzina

1892. godišnjica

1. Ojzina, 1892. godišnjica
2. Ojzina, 1892. godišnjica
3. Ojzina, 1892. godišnjica
4. Ojzina, 1892. godišnjica
5. Ojzina, 1892. godišnjica
6. Ojzina, 1892. godišnjica
7. Ojzina, 1892. godišnjica
8. Ojzina, 1892. godišnjica

9. Ojzina, 1892. godišnjica
10. Ojzina, 1892. godišnjica
11. Ojzina, 1892. godišnjica
12. Ojzina, 1892. godišnjica
13. Ojzina, 1892. godišnjica
14. Ojzina, 1892. godišnjica
15. Ojzina, 1892. godišnjica
16. Ojzina, 1892. godišnjica

19. Vojkovič

20. Vojkovič

1893. godišnjica

1. Vojkovič, 1893. godišnjica
2. Vojkovič, 1893. godišnjica
3. Vojkovič, 1893. godišnjica
4. Vojkovič, 1893. godišnjica

5. Vojkovič, 1893. godišnjica
6. Vojkovič, 1893. godišnjica
7. Vojkovič, 1893. godišnjica
8. Vojkovič, 1893. godišnjica